

Det handlar om mycket mer än Venezuela



Det handlar om mycket, mycket mer än Venezuela - det handlar om västra halvklotet och USAs överhöghet

"Det slutgiltiga målet för USA:s regimskifte i Venezuela är hela den latinamerikanska vänstern, från Kuba till Brasilien till Mexiko och till Nicaragua?. En militär intervention som leder till slutet för Maduro-regeringen skulle stoppa det som Trump (utan bevis) hävdar är pengaflödet från Caracas till det som har lett till den ?socialistiska pesten som har spridit sig över Latinamerika?.

Det blir alltmer uppenbart att USA:s militära hot mot Venezuela har en bredare agenda. Deras plan är regimskifte, men inte bara i Venezuela. Detta är målet i flera av länderna i Karibiska bassängen, med syftet att rensa regionen från regeringar som Washington anser vara oönskade.



Ex-green beret Jordan Goudreau (center) met with senior opposition leaders as well as Trump's personal bodyguard. (Silvercorpusa/Instagram)



T.v. foto från tidigare USA-lett kuppförsök mot president Maduro. T.h. general Mike Flynn som säger att "efter Venezuela står Kuba på tur."

Professor i internationella relationer vid University of Chicago påminner John Mearsheimer oss om att USA ?inte tolererar vänsterorienterade regeringar... och så snart de ser en regering som anses vara vänsterorienterad agerar de för att ersätta den?.

I Financial Times sa Ryan Berg, chef för Amerika-programmet vid den Washingtonbaserade tankesmedjan CSIS, som finansieras i stor utsträckning av Pentagons entreprenörer, att Trumps vision är att USA ska vara den ?obestridliga, dominerande makten på västra halvklotet?. New York Times kallade Trumps ambitioner för ?Donroe-doktrinen?.

Efter Venezuela står Honduras i USA:s skottlinje. Detta centralamerikanska land står inför ett val den 30 november som kommer att avgöra om det vänsterorienterade partiet Libre stannar kvar vid makten eller om landet återgår till nyliberalism. [Detta skrevs före valet. Efter öppen inblandning från USA och påvisat valfusk, "vann" den kandidat som Vita Huset förordade.]

Krisen i Karibien, som skapats av Trump-administrationen, används aktivt för att distrahera honduranerna från inhemska frågor när de bestämmer sig för hur de ska rösta. Honduras mainstream-media uppmärksammar upprepade gånger sannolikheten att Washington kommer att hota Honduras militärt om landet röstar ?fel? den 30 november.

I en tv-intervju fick oppositionskandidaten Salvador Nasralla frågan om vad som skulle hända om Libre-partiet vann. Han svarade: ?De fartyg som snart kommer att ta över Venezuela kommer att komma och rikta in sig på Honduras.? För att förstärka den påstådda hotbilden har oppositionskandidaterna satt upp skyltar på gatorna där de betecknar sig själva som ?antikommunister?, som om kommunismen faktiskt var ett alternativ i valet.

I en bisarr artikel hävdar Wall Street Journal att Venezuela siktar på att ?sluka Honduras?. Artikeln vänder upp och ner på de senaste alarmerande bevisen på en komplott från Libres motståndare för att stjäla valet och hävdar att Venezuela lär Libre att bedra det honduranska folket.

Detta argument upprepas också entusiastiskt i den amerikanska kongressen av María Elvira Salazar och andra. Den 12 november sa biträdande utrikesminister Christopher Landau att den amerikanska regeringen ?kommer att reagera snabbt och bestämt på alla angrepp på valprocessens integritet i Honduras?. I själva verket samarbetar USA med oppositionen för att undergräva folkets mandat.

Det finns en skarp ironi här. Washingtons motivering för sin militära upprustning är förmodligen att bekämpa ?narkoterrorism?, men ett nederlag för Libre riskerar att återföra Honduras till den ?narkostat? som landet hade blivit under det decennium som USA beskyddade det, före det förra valet 2021 då Libre vann.

Oundvikligen står också Kuba på tur för regimskifte. Den brittiska tidningen Daily Telegraph, som normalt inte är känd för sin bevakning av Latinamerika, hävdar att Kuba är det ?verkliga målet? för Trumps kampanj i Venezuela.

Efter att ha misslyckats med att störta den kubanska revolutionen efter mer än sex decennier av blockad, vilket har försatt dess medborgare i akut nöd och tvingat en tiondel av dem att migrera, ser utrikesminister Marco Rubio uppenbarligen den ?verkliga vinsten? med USA:s militära upprustning som att ge revolutionen ett dödligt slag.

Att installera en USA-vänlig regering i Caracas skulle gynna kontrarevolutionen genom att avskära bensin och andra leveranser som för närvarande skickas till Kuba. Eller så skulle leveranserna kunna stoppas av USAs flotta själv, vilket skulle skärpa pressen på Havanna ytterligare. [Vilket alltså hänt efter att detta skrevs]. Dessutom skulle ett sammanbrott för den bolivarianska revolutionen i Venezuela stärka de USA-stödda dissidenterna i Kuba, som livnär sig på det missnöje som USA:s sanktioner har skapat i landet.

Men även den entusiastiska tidningen Telegraph tvivlar på att Rubios mål kommer att uppnås, med tanke på Kubas anmärkningsvärda motståndskraft.

Ett annat land som Washington har i sikte är Nicaragua. Även här leder Rubio anfallet. Men han har många medhjälpare på båda sidor av kongressen.

Även om landet inte är direkt hotat militärt (åtminstone inte hittills) av USA, har USA infört nya sanktioner mot nicaraguanska företag, hotar att införa 100 % tullar på landets export till USA och kan försöka utesluta det från det regionala handelsavtalet CAFTA.

Samtidigt identifierar sig Nicaraguas oppositionsledare entusiastiskt med sina kolleger i Venezuela, i hopp om att ett regimskifte i Caracas skulle uppmuntra Washington att ytterligare attackera Nicaraguas sandinistiska regering.

Två andra vänsterorienterade regeringar i Karibiska bassängen, Colombia och Mexiko, har utsatts för Trumps hot om militära angrepp. Colombias president Gustavo Petro har sanktionerats av Washington som ?en fientlig utländsk ledare?. Han har svarat med att fördöma USA:s attacker mot båtar i Karibien som ?mord?.

Trump har nyligen upprepat tidigare hot om att attackera mexikanska drokarteller och sagt att han skulle vara ?stolt? över att göra det. På frågan om han endast skulle vidta militära åtgärder i Mexiko om han hade landets tillstånd vägrade han att svara. Mexikos president Claudia Sheinbaum har tidigare avfärdat Trumps hot om militära åtgärder mot drokarteller i hennes land och sagt till reportrar: ?Det kommer inte att hända.?

Trots Sheinbaums fortsatta popularitet möttes hon den 15 november av så kallade Gen Z-demonstrationer som bröt ut i över 50 städer. Enligt The Grayzone var dessa inte vad de verkade vara: de finansierades och koordinerades av ett internationellt högerorienterat nätverk och förstärktes av botnätverk. Tidpunkten för demonstrationerna i relation till den militära upprustningen i Karibien kan ha varit avsiktlig.

I samband med dessa protester sa Trump: ?Jag är inte nöjd med Mexiko. Skulle jag inleda attacker i Mexiko för att stoppa narkotikan? Det är okej för mig.? Element inom MAGA-rörelsen uppmanar honom att gå längre och inleda en amerikansk militär invasion för att säkerställa ?en övergångsregering?.

Washington lyckades med att blanda sig i det senaste valet i Argentina. USA:s stöd för högerens seger i Ecuador i april var också avgörande efter ett omtvistat val. Nästa månad är det andra omgången av valet i Chile. Trump hoppas på en högerförskjutning ? med

lite hjälp från hegemonen själv ? i det valet, liksom i valet i Colombia nästa år och i Mexiko 2030.

Den före detta Bush- och Trump-tjänstemannen Marshall Billingslea säger att det slutgiltiga målet för USA:s regimskifte är hela den latinamerikanska vänstern, ?från Kuba till Brasilien till Mexiko till Nicaragua?. En militär intervention som leder till slutet för Maduro-regeringen skulle stoppa det som Trump (utan bevis) hävdar är pengaflödet från Caracas som har lett till den ?socialistiska pesten som har spridit sig över Latinamerika?.

USA:s regimskifte i Venezuela, Kuba och Nicaragua ? där den ?socialistiska pesten? har slagit rot ? är ett tvåpartiprojekt. För andra progressiva och vänsterorienterade latinamerikanska stater ? Mexiko, Honduras, Colombia och till och med Chile ? innebär receptet med pax americana inte ett fullständigt regimskifte, utan infiltration, hot och kooptering används för att hålla dem underordnade.

För både demokrater och republikaner är USA:s imperialistiska projekt i regionen en självklarhet. Trump och hans vapendragare Rubio leder anfallet. Men det så kallade amerikanska oppositionspartiet erbjuder svaga begränsningar.

För att uppnå dessa mål väger det amerikanska imperiet, med Trump som nominell ledare, möjlighetskostnaderna för att sätta in hela den militära styrka som samlats i Karibien, en femtedel av flottans globala eldkraft. Men Trumps neokonservativa rådgivare verkar vilja ta tillfället i akt och inleda en politisk förändring på hela västra halvklotet, för att förverkliga Trumps ?Donroe-doktrin?.

Kommer försiktigheten att segra, eller kommer USA att fortsätta att sprida laglöshet och kaos ? som man har gjort i Haiti, Libyen, Syrien, Afghanistan och på andra håll ? inte bara i Venezuela utan möjligen även i andra länder i regionen?

John Perry and Roger D. Harris, Resumen Latinoamerica 251126 (ZT)

It's Not Only About Venezuela: Trump Intends a Wider Domino Effect

<https://resumen-english.org/2025/11/its-not-only-about-venezuela-trump-intends-a-wider-domino-effect/>